

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

18 päivänä kesäkuuta 2014*

Kalastus — Vesiluonnonvarojen säilyttäminen — Espanja on ylittänyt vuodelle 2010 myönnetyt makrillikiintiöt alueilla VIIIc, IX ja X ja CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla Euroopan unionin vesillä —
Vuosille 2011–2015 myönnettyihin kalastuskiintiöihin tehtävät vähennykset —
Puolustautumisoikeudet — Oikeusvarmuus — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu

Asiassa T-260/11,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään aluksi abogado del Estado N. Díaz Abad ja abogado del Estado L. Banciella Rodríguez-Miñón, sittemmin abogado del Estado M. Sampoll Pucurull ja abogado del Estado Banciella Rodríguez-Miñón,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Bouquet, F. Jimeno Fernández ja D. Nardi,

vastaajana,

jossa on kyse vaatimuksesta kumota Espanjalle vuodeksi 2011 ja sitä seuraaviksi vuosiksi asetettuihin tiettyihin makrillikiintiöihin tehtävistä vähennyksistä vuoden 2010 liikakalastuksen vuoksi 22.2.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 165/2011 (EUVL L 48, s. 11),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Prek sekä tuomarit I. Labucka ja V. Kreuschitz (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.12.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

tuomion

Asian tausta

- 1 Euroopan komission yksiköt tekivät vuonna 2010 Espanjan viranomaisten hallinnoimia pyynti- ja valvontajärjestelmiä koskevia useita tarkastuskäyntejä, joista yksi tehtiin 15.–19.3.2010 Cantabriassa ja Baskimaassa (Espanja).
- 2 Kyseessä olevan tarkastuskäynnin seurauksena ja Espanjan viranomaisten toimittamien makrillinkalastuskautta 2010 koskevien tietojen perusteella komissio totesi, että Espanjan kuningaskunta oli ylittänyt sille vuodeksi 2010 myönnetyt makrillikiintiöt 19 621 tonnilla. Tarkastuskertomuksen 3.8 kohdasta ilmenee, että jo maaliskuussa 2010, jolloin pyyntimäärä oli 39 693 tonnia, 24 604 tonnin vuosittaiset makrillikiintiöt oli ylitetty 61 prosentilla.
- 3 Komissio antoi tarkastuskertomuksen tiedoksi Espanjan viranomaisille 12.7.2010 päivätyllä kirjeellä ja kehotti näitä esittämään huomautuksensa.
- 4 Espanjan viranomaiset vastasivat kehotukseen 20.7.2010 päivätyllä kirjeellä. Mainitut viranomaiset eivät huomautuksissaan kyseenalaistaneet komission mainitsemia määriä.
- 5 Kalastus- ja meriasioista vastaava komission jäsen D yhtäältä korosti Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriölle 20.7.2010 osoittamassaan kirjeessä makrillinkalastuksen merkitystä paitsi Espanjan kuningaskunnalle myös koko Euroopan unionille ja muistutti, että sen seuranta ja valvonta olivat yksi komission prioriteeteista. Toisaalta hän toi esiin makrillinkalastusta harjoittavaan Espanjan aluskantaan kohdistuvan valvonnan riittämättömyyden sekä vaikeudet saada toimivaltaisilta Espanjan viranomaisilta, jotka eivät olleet hänen mukaansa tehneet yhteistyötä, tilanteen arvioimisen edellyttämiä tietoja.
- 6 D toisti Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministerille 30.9.2010 osoittamassaan kirjeessä olennaisilta osin huolensa makrillin liikakalastuksesta ja ilmoitti, että komissio varasi itselleen oikeuden käyttää käytössään olevia oikeudellisia keinoja unionin oikeuden ehdottoman noudattamisen varmistamiseksi.
- 7 D:n ja Espanjan ympäristöstä, maaseudusta ja merialueista vastaavan ministeri A:n kesken järjestettiin 28.11.2010 kokous, jossa käsiteltiin makrillin liikakalastusta. A. myönsi tuossa yhteydessä oikeaksi periaatteen, jonka mukaan makrillin liikakalastuksen määrä oli korjattava, mutta toivoi neuvotteluja korjaamisen ehdoista.
- 8 Komission yksiköiden ja Espanjan viranomaisten edustajien välillä järjestettiin 30.11.2010 kokous, jonka asialistan 4 kohta kuului seuraavasti:

”Makrillin ja turskan kalastus – vuodesta 2009 jatkuneen arvioidun liikakalastuksen korvaaminen

MARE C -yksikkö esittää tässä yhteydessä arvionsa Espanjan kyseisten kahden lajin liikakalastuksesta vuodesta 2009 lähtien ja käsittelee myös osoitettua pyyntiponnistusta. Kyseisten kahden lajin liikakalastus on ollut merkittävää. Tässä tilanteessa komissiolla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin soveltaa [kiintiöiden vähentämisestä annetun asetuksen (EU) N:o 1224/2009] säännöksiä, tarkemmin sanottuna mainitun asetuksen 105 artiklaa –. Komission yksiköt ovat valmiita keskustelemaan Espanjan viranomaisten kanssa korvaamiseen sovellettavista ehdoista kyseisten säännösten pohjalta.”

- 9 Kyseisen kokouksen pöytäkirjassa, sellaisena kuin se annettiin Espanjan viranomaisille tiedoksi, mainittiin muun muassa seuraavaa:

”Komissio huomauttaa, että siltä osin kuin Espanja[n kuningaskunta] katsoo, ettei vuotta 2010 edeltävän liikakalastuksen korvaamiselle ole oikeudellista perustetta, kyseisillä keskusteluilla ei ole merkitystä. Komissio korostaa, että sovellettavissa asetuksissa se valtuutetaan tekemään vuonna 2011 vuoden 2010 liikakalastusta, jonka määräksi arvioidaan noin 19 000 [tonnia], vastaavia vähennyksiä; [asetuksen N:o 1224/2009] 105 artiklassa tarkoitettua kerrointa voidaan soveltaa. Espanja[n kuningaskunta] esittää hyväksyvänsä komission käyttämät liikakalastuksen määrät. Komissio selittää lisäksi, ettei sen tarvinnut kuulla Espanja[n kuningaskuntaa] liikakalastuksen vuoksi tehtävien vähennysten muodosta (ellei se aikonut tehdä vähennystä muista lajeista kuin makrillista). Sen sijaan valvonta-asetuksessa tarkoitettua kuulemismenettelyä on säädetty kaikkia niitä tilanteita varten, joissa korjaamista vaaditaan ’historiallisen’ liikakalastuksen vuoksi. Komission mukaan uutta valvonta-asetusta voidaan soveltaa, sillä korjaamismenettely alkaa siitä, kun komissio luotettavien tietojen perusteella toteaa ’historiallisen’ liikakalastuksen, ja tämä tapahtui vuonna 2010.”

- 10 D. kehotti A:lle 14.12.2010 osoittamallaan kirjeellä Espanjan viranomaisia puuttumaan välittömästi liikakalastusongelmaan. Hän muistutti myös siitä, että komission yksiköt ja mainitut viranomaiset tekivät juuri siihen aikaan yhteistyötä todellisten liikakalastusmäärien selvittämiseksi ja myöhemmin sovellettavan korvaamismekanismien ja Espanjan valvontajärjestelmää vahvistavan toimenpideohjelman laatimiseksi. Samassa yhteydessä D. suositti voimakkaasti, että makrillinkalastuskausi 2011 aloitettaisiin siten, että Espanjan kuningaskunnalle kyseistä vuotta varten myönnetystä kiintiöstä käytetään ainoastaan 50 prosentin osuutta.
- 11 Espanjan kuningaskunta teki 21.12.2010 päätöksen ARM/3315/2010, jolla muutettiin makrillikiintiön jakamisesta ja hallinnoinnista sekä makrillin pyynnistä ja saaliin purkamisesta 10.2.2010 tehtyä päätöstä ARM 271/2010 (Orden ARM/3315/2010, de 21 de diciembre, por la que se modifica la Orden ARM/271/2010, de 10 de febrero, por la que se establecen los criterios para el reparto y la gestión de la cuota de caballa, y se regula su captura y desembarque, BOE nro 310, 22.12.2010, s. 105 675; jäljempänä päätös ARM 3315/2010). Päätöksen ARM 3315/2010 2 §:n 2 momentin mukaan makrillinkalastuskauden oli tarkoitus alkaa 15.2.2011.
- 12 Komission yksiköt ja Espanjan viranomaiset pitivät kokouksen 11.1.2011. Asialistan mukaan kyseisen kokouksen aiheena oli Espanjan aluskannan makrillisaalista Koillis-Atlantilla vuosien 2002 ja 2010 välisenä aikana koskevien tietojen arvioiminen kyseiseen kalakantaan luultavasti kohdistuneen liikakalastuksen vuoksi. Asialistan 1 kohdassa mainittiin seuraavaa:

”Makrillin ja turskan kalastus – vuodesta 2009 jatkuneen arvioidun liikakalastuksen korvaaminen

MARE C -yksikkö esittää tässä yhteydessä arvionsa Espanjan kyseisten kahden lajin liikakalastuksesta vuodesta 2009 lähtien ja käsittelee myös pyyntiponnistuksen osoittamista. Kyseisten kahden lajin liikakalastus on ollut merkittävää. Tässä tilanteessa komission yksiköillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin soveltaa valvonta-asetuksen kiintiöiden vähentämistä koskevia säännöksiä, tarkemmin sanottuna mainitun asetuksen 105 artiklaa. Komission yksiköt ovat valmiita keskustelemaan Espanjan viranomaisten kanssa korvaamiseen sovellettavista ehdoista kyseisten säännösten pohjalta.”

- 13 Kokouksen, joka pidettiin 11.1.2011, pöytäkirjassa, sellaisena kuin se annettiin Espanjan viranomaisille tiedoksi, mainittiin muun muassa seuraavaa:

”Komissio huomauttaa, että siltä osin kuin Espanja[n kuningaskunta] katsoo, ettei vuotta 2010 edeltävän liikakalastuksen korvaamiselle ole oikeudellista perustetta, kyseisillä keskusteluilla ei ole merkitystä. Komissio korostaa, että sovellettavissa asetuksissa komissio valtuutetaan tekemään vuonna 2011 vuoden 2010 liikakalastusta, jonka määräksi arvioidaan noin 19 000 [tonnia], vastaavat

vähennykset; [asetuksen N:o 1224/2009] 105 artiklassa tarkoitettua kerrointa sovelletaan. [Espanjan kuningaskunta] esittää hyväksyvänsä komission käyttämät liikalastuksen määrät. Komissio selittää lisäksi, ettei sen tarvinnut kuulla Espanja[n kuningaskuntaa] liikalastuksen vuoksi tehtävien vähennysten muodosta (ellei se aikonut tehdä vähennystä muista lajeista kuin makrillista). Sen sijaan valvonta-asetuksessa tarkoitettua kuulemismenettelyä on säädetty kaikkia niitä tilanteita varten, joissa korjaamista vaaditaan 'historiallisen' liikalastuksen vuoksi. Komission mukaan uutta valvonta-asetusta voidaan soveltaa, sillä korjaamismenettely alkaa siitä, kun komissio luotettavien tietojen perusteella toteaa historiallisen liikalastuksen, ja tämä tapahtui vuonna 2010.”

- 14 Komission meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja E:n ja Espanjan ympäristöstä, maaseudusta ja merialueista vastaavan ministeriön meriasioiden pääsihteerin V. I:n kesken järjestettiin 24.1.2011 viimeksi mainitun aloitteesta kokous, jonka aiheena oli makrillin liikalastus. Kyseisen kokouksen jälkeen V. I. ehdotti 8.2.2011 päivätyllä kirjeellä E:lle ensinnäkin vähennyksen kokonaismäärän määrittämistä, toiseksi vähennyskertoimesta 0,7 päättämistä niin sanotun Britannian esimerkin mukaisesti, kolmanneksi asianmukaisena pidettävän 15 vuoden jakson sopimisesta, neljänneksi sitä, että kun otetaan huomioon sosiaaliset ja taloudelliset syyt, 15–18 prosentin vähennystä ei pidä ylittää, viidenneksi uudelleentarkasteluvedon laatimista tilanteen arvioimiseksi jakson puolivälissä eli seitsemän tai kahdeksan vuoden jälkeen ja kuudenneksi tarpeellisten mukautusten soveltamista kokonaismäärässä pysymisen varmistamiseksi.
- 15 D:n ja A:n välillä järjestettiin 4.2.2011 kahdenvälinen kokous, jossa A:lle ilmoitettiin komission aikeesta soveltaa vähennyksiä kahden vuoden jaksolla. A kuitenkin toivoi pidempää jaksoa, jotta tietyt taloudelliset olosuhteet ja Espanjan kalastusaluslaskannan, joka tarvitsi aikaa liikalastuksen ja siitä seuraavan kiintiön alentamisen mahdollisiin seurauksiin sopeutumiseksi, intressit voitaisiin ottaa huomioon.
- 16 Komission toimivaltaiset yksiköt aloittivat tämän jälkeen yksiköiden välisen kuulemismenettelyn riidanalaista asetusta koskevasta ehdotuksesta ja ehdottivat vähennysten jakamista neljälle vuodelle ja mainittujen vähennysten määrän kasvattamista progressiivisesti.
- 17 D:n kabinettiin kuuluvan K:n ja A:n välillä joko 17. tai 18.2.2011 käydyssä puhelinkeskustelussa A pyysi kaavailtujen vähennysten jakamista viidelle tai kuudelle vuodelle. Koska D suostui pyyntöön mainittujen vähennysten jakamisesta viidelle vuodelle, edellä 16 kohdassa mainittu yksiköiden välinen kuulemismenettely keskeytettiin 18.2.2011 ja aloitettiin uudelleen 22.2.2011 riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen liitteen muuttamiseksi tarpeellisilta osin.
- 18 Komissio antoi 22.2.2011 asetuksen (EU) N:o 165/2011 Espanjalle vuodeksi 2011 ja sitä seuraaviksi vuosiksi asetettuihin tiettyihin makrillikiintiöihin tehtävistä vähennyksistä vuoden 2010 liikalastuksen vuoksi (EUVL L 48, s. 11, jäljempänä riidanalainen asetusta) yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (EUVL L 343, s. 1, jäljempänä valvonta-asetus) 105 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.
- 19 Riidanalaisen asetuksen ensimmäisessä perustelukappaleessa mainitaan, että ”Espanjalle asetettiin alueilla VIIIc, IX ja X sekä CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla EU:n vesillä makrillin kalastuskiintiöt neuvoston asetuksella (EU) N:o 53/2010 [EUVL L 21, s. 1] vuodeksi 2010 ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 57/2011 [EUVL L 24, s.1] vuodeksi 2011”.

- 20 Riidanalaisen asetuksen kolmannessa perustelukappaleessa mainitaan, että ”komissio havaitsi epäjohtomukaisuuksia makrillin kalastusta vuonna 2010 koskevista Espanjan [kuningaskunnan] tiedoissa, kun se teki ristiintarkastuksen pyynnistä ensimmäiseen myyntiin ulottuvissa eri arvoketjun vaiheissa kirjatuille ja raportoiduille tiedoille”, ja että ”nämä epäjohtomukaisuudet vain vahvistuivat useissa [valvonta-asetuksen] mukaisesti Espanjassa tehdyissä tutkimuksissa, tarkastuskäynneissä ja tarkastuksissa” ja että ”tutkimisen aikana saatujen todisteiden perusteella komissio voi vahvistaa, että kyseinen jäsenvaltio on ylittänyt sille vuodeksi 2010 asetetun makrillikiintiön 19 621 tonnilla”.
- 21 Riidanalaisen asetuksen neljännessä ja viidennessä perustelukappaleessa mainitaan yhtäältä, että ”[valvonta-asetuksen] 105 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos komissio on todennut, että jokin jäsenvaltio on ylittänyt sille asetetut kalastuskiintiöt, komissio tekee vähennyksiä kyseisen jäsenvaltion tuleviin kalastuskiintiöihin”, ja toisaalta, että ”[mainitun asetuksen] 105 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kalastuskiintiöihin tehdään vähennyksiä seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina soveltamalla mainitussa kohdassa vahvistettuja tiettyjä kertoimia”.
- 22 Riidanalaisen asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa mainitaan, että ”vuonna 2010 tapahtuneen liikakalastuksen vuoksi tehtävät vähennykset ovat korkeammat kuin Espanja[n kuningaskunnalle] kyseessä olevan kalakannan osalta vuodeksi 2011 asetettu kiintiö”.
- 23 Riidanalaisen asetuksen seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan vielä seuraavaa:
- ”Kyseessä oleva makrillikanta on tällä hetkellä turvallisissa biologisissa rajoissa, ja tieteellisten lausuntojen mukaan tilanne pysyy todennäköisesti muuttumattomana lähitulevaisuudessa. Jos Espanjan [kuningaskunnan] vuoden 2011 makrillikiintiöön tehtäisiin heti täysi vähennys, tämä aiheuttaisi kyseisen kalastuksen lopettamisen kokonaan vuonna 2011. Tällaisissa erityistilanteissa kalastuksen lopettaminen kokonaan aiheuttaisi todennäköisesti suhteettomien sosiaalitaloudellisten seurausten vaaran sekä asianomaiselle kalastusalalle että siihen liittyvälle jalostusalalle. Kaiken kaikkiaan pidetään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet huomioon ottaen aiheellisenä tehdä tässä erityistapauksessa kyseessä olevaa liikakalastusmäärää vastaavat tarvittavat vähennykset viiden vuoden aikana vuosina 2011–2015, ja tarvittaessa tehdä asetettuun makrillikiintiöön mahdolliset loput vähennykset välittömästi seuraavina vuosina.”
- 24 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään, että ”pienennetään Espanjalle alueilla VIIIc, IX ja X sekä CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla [unionin] vesillä asetuksella (EU) N:o 57/2011 vuodeksi 2011 asetettua makrillin (*Scomber scombrus*) kalastuskiintiötä liitteen mukaisesti”. Mainitun asetuksen 2 artiklassa säädetään, että ”pienennetään Espanjalle alueilla VIIIc, IX ja X sekä CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla [unionin] vesillä vuosiksi 2012–2015 mahdollisesti asetettavia makrillin (*Scomber scombrus*) kalastuskiintiöitä ja soveltuvin osin Espanjalle näitä vuosia seuraavina vuosina mahdollisesti asetettavia saman kannan kalastuskiintiöitä liitteen mukaisesti”.
- 25 Riidanalaisen asetuksen liitteessä on näin ollen taulukko, johon on sisällytetty sarake, jonka otsikko on ”Kiintiön ja saaliin välinen erotus (liikakalastus)” ja jossa on maininta ”– 19 621 [tonnia] (79,7 % vuoden 2010 kiintiöstä)” ja jota seuraa sarake, jossa esitetään ”[valvonta-asetuksen] 105 artiklan 2 kohdan mukainen kerroin (liikakalastus * 2)”, joka on ”– 39 242 [tonnia]” sekä sarakkeet, joissa mainitaan vähennykset vuosina 2011–2015 eli 4 500 tonnia vuonna 2011, 5 500 tonnia vuonna 2012, 9 748 tonnia vuonna 2013, 9 747 tonnia vuonna 2014 ja 9 747 tonnia vuonna 2015 ”ja soveltuvin osin sitä seuraavina vuosina”.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 26 Espanjan kuningaskunta on nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen 19.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä.

- 27 Espanjan kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 28 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
  - velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 29 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.
- 30 Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.
- 31 Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 11.12.2013 pidetyssä istunnossa. Unionin yleinen tuomioistuin päätti istunnon aikana jatkaa suullista käsittelyä, jotta komissio voi esittää kaikki merkitykselliset seikat sen osoittamiseksi, että Espanjan viranomaisia oli kuultu ennen riidanalaisen asetuksen antamista tavasta, jolla mainitussa asetuksessa oli tarkoitus tehdä vähennyksiä makrillin kalastuskiintiöihin, mikä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan.
- 32 Komissio toimitti 9.1.2014 päivätyllä kirjeellä tähän liittyviä huomautuksia ja lisätietoja.
- 33 Espanjan kuningaskunta jätti 28.1.2014 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa mainitusta komission kirjeestä.
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin päätti suullisen käsittelyn 4.2.2014.

Oikeudellinen arviointi

Yhteenvedo kumoamisperusteita

- 35 Espanjan kuningaskunta vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen eli ensimmäiseksi valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, toiseksi olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen sen vuoksi, ettei saman asetuksen 119 artiklassa tarkoitetun hallintokomitean etukäteislausuntoa ollut pyydetty, kolmanneksi puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen, neljänneksi oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen, viidenneksi luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen ja kuudenneksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdan rikkomista

- 36 Espanjan kuningaskunta väittää, että riidanalainen asetus on lainvastainen, koska se annettiin ennen kuin komissio oli hyväksynyt valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdassa, jossa edellytetään kyseessä olevien määrien arviointitapaa koskevien sääntöjen antamista, tarkoitetut soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Espanjan kuningaskunta myös kiistää sen, että mainitun asetuksen 105 artiklan 1 kohdan säännökset olisivat riittävän selkeät ja täsmälliset, ja sen, etteivät ne vaatisi täytäntöönpanotoimenpiteitä. Espanjan kuningaskunnan mukaan se, että kyseisen asetuksen

105 artiklan 6 kohdassa säädetään, että yksityiskohtaiset säännöt ”voidaan” hyväksyä, ei merkitse sitä, että niiden antaminen tai saman asetuksen 119 artiklassa tarkoitettun menettelyn tai muun menettelyn valitseminen tätä tarkoitusta varten olisi komission harkintavallassa.

37 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.

38 On muistutettava, että valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdassa säädetään, että ”tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrrien arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen”, millä tarkoitetaan saman asetuksen 119 artiklan 2 kohdan, kun sitä luetaan yhdessä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, s. 11), 4–7 artiklan kanssa, mukaista menettelyä.

39 Lisäksi valvonta-asetuksen 119 artiklassa, jonka otsikko on ”Komiteamenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklassa perustettu komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

– –”

40 Tarkemmin sanottuna ilmaisun ”voidaan” käyttäminen valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdassa osoittaa yhtäältä, että komissiolla on harkintavalta sen periaatteellisen kysymyksen suhteen, onko vastaavia soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä koskeva ehdotus saatettava toimivaltaisen komitean käsiteltäväksi (ks. mm. päätöksen 1999/468 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke), ja toisaalta, että tällainen harkintavalta käsittää myös komission mahdollisuuden valita tätä tarkoitusta varten sopivimman mainitun asetuksen kattamista eri aiheista ja välineistä. Ainoastaan tällainen tulkinta on nimittäin sopusoinnussa sen kanssa, että 105 artiklan 6 kohdassa mainitaan esimerkinomaisesti (”erityisesti”) mahdollisuus – ei velvollisuutta – säätää ”kyseessä olevien määrrien arviointitapaa” koskevista soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

41 Niinpä Espanjan kuningaskunta lähtee virheellisestä olettamuksesta, kun se väittää, että komission olisi pitänyt säätää soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voidakseen käyttää sen käyttöön valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuja välineitä, sillä komission toimivallan laajuus ja kyseisten välineiden käyttämisen perusteet riippuvat pikemminkin mainittujen säännösten sanamuodosta.

42 Niinpä on tutkittava, ovatko kyseiset säännökset riittävän selkeitä, täsmällisiä ja ehdottomia, jotta komissio voi panna ne täytäntöön suoraan suhteessa kyseisiin jäsenvaltioihin.

43 Valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kun komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kiintiöt, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevia kiintiöitä.

2. Jos jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta tiettyä vuonna käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, komissio alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
---	---------

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Enintään 5 %	Liikakalastus * 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liikakalastus * 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liikakalastus * 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liikakalastus * 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liikakalastus * 1,8
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 50 %	Liikakalastus * 2,0

Alennusta, joka on yhtä suuri kuin ylikalastus * 1,00, sovelletaan kuitenkin kaikissa liikakalastustapauksissa, jotka koskevat sallittua purkamista, joka on enintään 100 tonnia.”

- 44 Tässä yhteydessä on todettava, toisin kuin Espanjan kuningaskunta esittää, että valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan sen sanamuodon mukaan komission sidottu toimivalta siinä mielessä, että kun se toteaa jäsenvaltion ylittäneen kalastuskiintiönsä, sen on alennettava mainitun jäsenvaltion tulevia kiintiöitä (”alentaa”). Samoin saman asetuksen 105 artiklan 2 kohdassa ei myöskään anneta komissiolle harkintavaltaa tällaisen kiintiön ylittämisen seurauksista ”tietynä vuonna” vaan velvoitetaan se alentamaan ”seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä” (”alentaa”) soveltamalla todettua kiintiön ylitystä vastaavaa etukäteen määritettyä kerrointa (”soveltaa”). Lisäksi tästä seuraa, kuten komissio esittää, että suoritettavien vähennysten kokonaismäärä perustuu täsmälliseen laskelmaan, jonka muuttujat – liikakalastuksen laajuus ja kerroin – on konkreettisesti määritetty kyseisessä säännöksessä itsessään, minkä seurauksena komissiolla ei ole lainkaan harkintavaltaa niiden enimmäismäärän määrittämisessä. Tässä yhteydessä komissiolla on harkintavaltaa ainoastaan sen osalta, miten se aikoo jakaa kyseiset vähennykset alentamalla ”seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa – kiintiötä, osuutta tai määräosaa”, eli se voi päättää niiden jakamisesta ajallisesti sekä määrittää ajanjakson, jonka aikana tällaiset vähennykset on tehtävä määrätyn enimmäismäärän saavuttamiseksi.
- 45 Tästä seuraa, että valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset, ja varsinkin tehtävien vähennysten yhteismäärän laskemista koskevat säännökset, ovat riittävän selkeitä, täsmällisiä ja ehdottomia ja näin ollen sellaisia, joita komissio voi soveltaa välittömästi.
- 46 Niinpä Espanjan kuningaskunta vetoaa virheellisesti sellaisen komissiolla olevaksi väitetyn ehdottoman velvollisuuden laiminlyöntiin, joka koskee soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä, mukaan lukien kyseessä olevien määrien arvioimista varten, valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehtävien vähentämistoimenpiteiden lainmukaisuuden etukäteisedellytyksenä.
- 47 Tämän seurauksena ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana tarvitsematta lausua muista asianosaisten tässä yhteydessä esittämistä väitteistä.

Toinen kanneperuste, joka koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista

- 48 Espanjan kuningaskunta esittää tällä kanneperusteellaan olennaisilta osin, että riidanalaista asetusta rasittaa menettelyllinen lainvastaisuus siitä syystä, ettei komissio ollut ennen sen antamista hankkinut hallintokomitean perusteltua lausuntoa valvonta-asetuksen 119 artiklassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti.

- 49 Espanjan kuningaskunta moittii olennaisilta osin komissiota poikkeamisesta menettelystä, jota se oli tavanomaisesti noudattanut asioissa, jotka koskivat jäsenvaltioille liikakalastuksen vuoksi määrättäviä seuraamuksia. Espanjan kuningaskunnan mukaan komissio antoi tällaisen menettelykäytännön vastaisesti riidanalaisen asetuksen hankkimatta ensin hallintokomitean, joka on elin, jossa jäsenvaltiot, joita asia koskee, voivat esittää huomautuksensa ja puolustaa intressejään, perusteltua lausuntoa, mikä merkitsee sen mukaan olennaisten menettelymääräysten rikkomista. Espanjan kuningaskunta kiistää lisäksi komission kahden valvonta-asetuksen 105 artiklaan perustuvan eri vähentämistavan eli yhtäältä ”tavanomaisen” menettelyn (mainitun artiklan 2, 3 ja 5 kohta) ja toisaalta ”historiallisen” menettelyn (kyseisen artiklan 4 kohta), johon komission mukaan ainoana sovelletaan komiteamenettelyä ja joka edellyttää kyseessä olevan jäsenvaltion kuulemista, välillä tekemän eron merkityksen. Samoin se pitää virheellisenä näkemystä, jonka mukaan valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohta koskisi ainoastaan mainitun artiklan 4 kohtaa. Espanjan kuningaskunnan mukaan se, että soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voivat koskea ”erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitapaa –” osoittaa, että 6 kohdassa viitataan tällaisten määrien arvioimiseen minkä tahansa kyseisen artiklan kohdan tapauksessa.
- 50 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.
- 51 Tässä yhteydessä on riittävää huomauttaa, että valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksissä, joihin riidanalainen asetus yksinomaan perustuu, ei säädetä sen 6 kohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 119 artiklan kanssa, tarkoitettua hallintokomitean kuulemista koskevasta menettelystä. Kuten komissio perustellusti huomauttaa, tällaisesta menettelystä ja kyseessä olevan jäsenvaltion etukäteisestä kuulemisesta, joka koskee vähentämistä ”tuon jäsenvaltion tulevista kiintiöistä”, jos se on ylittänyt kiintiönsä aiempina vuosina, minkä komissio määrittelee useampia vuosia käsittäväksi ”historialliseksi” vähentämiseksi, säädetään ainoastaan 105 artiklan 4 kohdassa. Valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vähennykset sen sijaan koskevat ainoastaan liikakalastusta ”tietynä vuonna” eikä niitä voi pitää kyseisessä merkityksessä ”historiallisina”.
- 52 On huomattava, ettei myöskään valvonta-asetuksen 105 artiklan 5 kohdan mukainen erityinen menettely, jota ei ole sovellettu käsiteltävässä asiassa ja jossa annetaan komissiolle lupa ”alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina – jäsenvaltion käytettävissä olevia kiintiöitä muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta samalla maantieteellisellä alueella tai kaupallisesti yhtä tärkeiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta”, jos ”kyseisen jäsenvaltion käytettävissä ei ole tai ei riittävästi ole kiintiötä” liikakalastetulle lajille, edellytä mainitun asetuksen 119 artiklan mukaisen menettelyn käyttämistä ja näin ollen hallintokomitean etukäteistä kuulemista vaan yksinomaan kyseessä olevan jäsenvaltion tällaista kuulemista.
- 53 Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että jopa asetuksen N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.4.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 (EUVL L 112, s. 1), joka on tullut voimaan riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen ja jota ei näin ollen voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, 140 artiklassa säädetään komission velvollisuudesta kuulla ainoastaan kyseessä olevaa jäsenvaltiota, jos komissio aikoo vähentää kalastusmahdollisuuksia valvonta-asetuksen 105 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella, mainitsematta sen 119 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä.
- 54 Niinpä Espanjan kuningaskunnan väite, jonka mukaan valvonta-asetuksen 119 artiklassa tarkoitettua kuulemismenettelyä olisi noudatettava kaikissa menettelyissä, joiden lopuksi määrätään mainitun asetuksen 105 artiklassa tarkoitetuista vähentämistoimenpiteistä, ei saa tukea mainitun artiklan sanamuodosta eikä sen sääntely-yhteydestä. Espanjan kuningaskunta ei voi myöskään esittää perusteluna, että viimeksi mainitun artiklan 6 kohdassa viitataan ”kyseessä olevien määrien arviointitapaan” saman artiklan jokaisen kohdan tilanteessa, joten komission olisi säädettävä soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kaikkien siinä tarkoitettujen tilanteiden varalta. Kuten edellä 38–47 kohdassa on esitetty, yhtäältä kyseisen asetuksen 105 artiklan 6 kohdassa annetaan komissiolle tällaisten soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamista koskeva

harkintavalta, ja toisaalta valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset, ja varsinkin tehtävien vähennysten yhteismäärän laskemista koskevat säännökset, ovat riittävän selkeitä, täsmällisiä ja ehdottomia ja näin ollen sellaisia, joita voidaan soveltaa välittömästi.

- 55 Siltä osin kuin Espanjan kuningaskunta moittii komissiota tämän tavanomaisesti noudattamasta menettelystä, tarkemmin sanottuna menettelystä, joka edelsi eräisiin vuoden 2010 kalastuskiintiöihin tehtävistä vähennyksistä edellisen vuoden liikakalastuksen vuoksi 8.11.2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1004/2010 (EUVL L 291, s. 31) antamista, poikkeamisesta, väite on hylättävä tehottomana tässä yhteydessä ja sillä voi korkeintaan olla merkitystä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskevan neljännen kanneperusteen, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevan viidennen kanneperusteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskevan kuudennen kanneperusteen yhteydessä. Kuten komissio esittää, mainitun asetuksen säännöksistä tai perusteluista ei sitä paitsi ilmene, että sen antamista olisi edeltänyt hallintokomitean kuuleminen.
- 56 Tämän vuoksi toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

- 57 Espanjan kuningaskunta katsoo olennaisilta osin, että vähennystoimenpiteistä on määrättävä siten, että noudatetaan kaikkia menettelyllisiä takeita, jotka mahdollistavat kyseessä olevan jäsenvaltion puolustautumisen ja joista yksi on oikeus tulla kuulluksi, jota käytetään tavanomaisesti hallintokomitean kautta. Espanjan kuningaskunta on istunnossa viitannut asiassa T-76/11, Espanja vastaan komissio, 21.11.2012 annettuun tuomioon ja täsmentänyt tästä, ettei se enää pidä kiinni väitteistään, joka koskevat vähentämistoimenpiteiden seuraamusluonnetta. Sen mukaan Espanjan viranomaisia ei ole kuitenkaan missään vaiheessa kuultu vähennysten täytäntöönpanon ehdoista, kuten vähennyksen vuosittaisista enimmäismääristä, korjaamisjaksosta ja vallitsevista sosiaalitaloudellisista olosuhteista, sen arvioimiseksi, onko progressiivinen vai lineaarinen vähentäminen sopivampi. Pelkästään se seikka, ettei Espanjan kuningaskunta kiistä makrillin liikakalastusta vuonna 2010 osoittavia lukuja, ei sen mukaan merkitse sitä, että se hyväksyy korjaamisen millä ehdoilla tahansa.
- 58 Espanjan kuningaskunta on luopunut väitteestään, jonka se on esittänyt ensimmäistä kertaa vastauskirjelmässään ja jonka mukaan komissio loukkasi sen puolustautumisoikeuksia, koska se ei ehdottanut Espanjan kuningaskunnalle vähennysten tekemistä valvonta-asetuksen 105 artiklan 5 kohdan mukaisesti muista kalakannoista tai kalakantaryhmistä, ja tämä luopuminen on kirjattu istunnon pöytäkirjaan.
- 59 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.
- 60 Espanjan kuningaskunta vetoaa tällä kanneperusteellaan puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen sen seurauksena, ettei Espanjan viranomaisia ollut ennen riidanalaisen asetuksen antamista asianmukaisesti kuultu vähennysten täytäntöönpanon yksityiskohdista eli valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun kriteerin, joka koskee kiintiön alentamista ”seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina”, soveltamisesta. Espanjan kuningaskunta ei sitä vastoin kiistä sitä, että sille ilmoitettiin asianmukaisesti muiden saman asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen kriteerien soveltamisesta ja että sitä kuultiin niistä asianmukaisesti.
- 61 Kuten edellä 44 kohdassa on esitetty, komission harkintavaltaan kuuluu se, aikooko se jakaa nämä vähennykset valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle seuraavan vuoden tai seuraavien vuosien kiintiölle ja miten se aikoo jakaa kyseiset vähennykset tälle kiintiölle, eli se voi päättää mainittujen vähennysten jakamisesta ajallisesti sekä sen ajanjakson määrittämisestä, jonka aikana ne on tehtävä asetetun enimmäismäärän saavuttamiseksi. Riidanalaisen asetuksen seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee, että komissio käytti kyseistä harkintavaltaa nyt käsiteltävässä asiassa siten, että se otti huomioon useita perusteita, joihin kuuluivat se, että ”kyseessä oleva makrillikanta

[oli] turvallisissa biologisissa rajoissa” ja tieteellisten lausuntojen mukaan oli odotettavissa, että ”tilanne pysyy todennäköisesti muuttumattomana lähitulevaisuudessa”, sekä sen epäasianmukaisuus, että Espanjan kuningaskunnalle vuodeksi 2011 myönnettyyn ”makrillikiintiöön tehtäisiin heti täysi vähennys”, mikä ”aiheuttaisi kyseisen kalastuksen lopettamisen kokonaan vuonna 2011” ja täten hyvin todennäköisesti ”suhteettomien sosiaalitaloudellisten seurausten vaaran sekä asianomaiselle kalastusalalle että siihen liittyvälle jalostusalalle”.

- 62 On muistutettava vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan puolustautumisoikeuksilla, joihin sisältyy oikeus tulla kuulluksi, on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41, 47 ja 48 artiklassa vahvistetulla tavalla erittäin laaja asema ja ulottuvuus unionin oikeusjärjestyksessä ja niitä on sovellettava kaikissa menettelyissä, jotka voivat johtaa tietylle henkilölle vastaiseen toimeen. Puolustautumisoikeuksia on lisäksi kunnioitettava myös silloin, kun sovellettavissa oikeussäännöissä ei nimenomaisesti säädetä tällaisesta muodollisuudesta. Niinpä oikeus tulla kuulluksi takaa jokaiselle henkilölle tilaisuuden esittää hallintomenettelyn aikana kantansa hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (ks. vastaavasti asia C-277/11, M., tuomio 22.11.2012, 81–87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös asia C-135/92, Fiskano v. komissio, tuomio 29.6.1994, Kok., s. I-2885, 39 ja 40 kohta; asia C-32/95 P, komissio v. Lisrestal, tuomio 24.10.1996, Kok., s. I-5373, 21 kohta ja asia C-287/02, Espanja v. komissio, tuomio 9.6.2005, Kok., s. I-5093, 37 kohta). Kun otetaan huomioon puolustautumisoikeuksia koskevan periaatteen luonne unionin oikeuden perustavanlaatuisena yleisenä periaatteena, sen soveltamista ei näin ollen voida sulkea pois eikä rajoittaa asetuksen säännöksillä ja sitä on näin ollen kunnioitettava sekä silloin, kun ei ole olemassa mitään erityistä lainsäädäntöä, että silloin, kun on olemassa lainsäädäntöä, jossa itsessään ei oteta huomioon mainittua periaatetta (ks. vastaavasti asia T-260/94, Air Inter v. komissio, tuomio 19.6.1997, Kok., s. II-997, 60 kohta).
- 63 Lisäksi tilanteissa, joissa unionin toimielimillä on harkintavaltaa – kuten komissiolla valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan perusteella (ks. edellä 61 kohta) –, unionin oikeusjärjestyksessä myönnettyjen takeiden noudattaminen hallinnollisissa menettelyissä on tärkeydeltään entistä perustavanlaatuisempaa. Tällaisia takeita ovat erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvollisuus yksittäistapauksessa tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat sekä sen, jota asia koskee, oikeus ilmaista kantansa ja oikeus saada riittävät perustelut päätökselle. Unionin tuomioistuimet voivat ainoastaan näin selvittää, ovatko ne tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat edellytykset täyttyneet, joista harkintavallan käyttäminen riippuu (ks. asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok., s. I-5469, 14 kohta; asia C-525/04 P, Espanja v. Lenzing, tuomio 22.11.2007, Kok., s. I-9947, 58 kohta ja asia C-405/07 P, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.11.2008, Kok., s. I-8301, 56 kohta).
- 64 Niinpä kuulluksi tulemista koskevan oikeuden, joka on unionin oikeusjärjestyksen periaate ja perusoikeus, soveltamisala on avoin silloin, kun hallintoviranomainen aikoo tehdä epäedullisen toimen eli toimen, joka saattaa vaikuttaa epäedullisesti kyseessä olevan yksityisen tai jäsenvaltion intresseihin, eikä kyseisen oikeuden soveltaminen riipu sitä koskevan nimenomaisen johdetun oikeuden säännön olemassaolosta. On todettava, että riidanalaisessa asetuksessa määrätyt vähennykset ovat tällaisia Espanjan kuningaskunnalle vastaisia toimia, koska niillä alennetaan merkittävästi sille ainakin vuosiksi 2011–2015 myönnettyjä kalastuskiintiöitä. Lisäksi komissio määräti nyt käsiteltävässä tapauksessa mainittujen vähennysten määrät ja ajanjakson, jonka aikana niitä oli sovellettava, sille valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan nojalla kuuluvaa harkintavaltaa käyttäessään.
- 65 Kyseisen oikeuskäytännön valossa on arvioitava, kunnioittiko komissio nyt käsiteltävässä asiassa Espanjan viranomaisten oikeutta tulla kuulluksi suunniteltujen vähennysten täytäntöönpanon yksityiskohdista, mukaan lukien niiden vuosittaisen määrän määrittäminen ja jakaminen ajallisesti.
- 66 Ensinnäkin on riidatonta, että Espanjassa suoritettujen makrillinkalastuskautta 2010 koskeneiden tarkastuskäyntien jälkeen komissio yhtäältä ilmoitti Espanjan viranomaisille asianmukaisesti toteamuksestaan, että Espanjan kuningaskunta oli ylittänyt sille kyseistä lajia varten vuodelle 2010

myönnetyn kiintiön 19 621 tonnilla ja että jo maaliskuussa 2010, jolloin pyyntimäärä oli 39 693 tonnia, vuosittaiset 24 604 tonnin makrillikiintiöt oli ylitetty 61 prosentilla, sekä toisaalta kehottanut mainittuja viranomaisia esittämään huomautuksensa, missä yhteydessä ne eivät kiistäneet komission esittämiä lukuja (ks. edellä 2 ja 3 kohta). Tilanteesta johtuen komissio myös moitti viimeistään heinäkuussa 2010 Espanjan viranomaisia yhteistyön laiminlyönnistä tältä osin ja vaati tilanteen arvioimiseksi välttämättömien tietojen toimittamista (ks. edellä 5 kohta).

- 67 Toiseksi on todettava, että sekä 30.11.2010 pidetyn kokouksen asialistan 4 kohdasta että 11.1.2011 pidetyn kokouksen asialistan 1 kohdasta ilmenee, että komission yksiköt olivat ”valmiita keskustelemaan Espanjan viranomaisten kanssa korvaamiseen sovellettavista ehdoista [valvonta-asetuksen 105 artiklan] säännösten pohjalta” (ks. edellä 8 ja 12 kohta).
- 68 Kolmanneksi on todettava, että vaikka komissio on ilmaissut edellä mainittujen kokousten pöytäkirjoissa, ettei sillä ollut velvollisuutta kuulla Espanjan viranomaisia ”liikakalastuksen vuoksi tehtävien vähennysten muodosta” (ks. edellä 9 ja 13 kohta), muun muassa asiaan liittyvistä tiedoista ja komission istunnon jälkeen jättämisestä asiakirjoista, joiden sisältöä Espanjan kuningaskunta ei ole sinänsä kiistänyt, ilmenee, että komission yksiköt ja mainitut viranomaiset olivat marraskuun 2010 lopun ja noin helmikuun puolenvälin 2011 välisenä aikana ja näin ollen ennen riidanalaisen asetuksen antamista säännöllisesti yhteydessä vähennysten kokonaismäärän, sellaisena kuin komissio oli sen määrittänyt ja Espanjan kuningaskunta hyväksynyt, konkreettisesta täytäntöönpanosta (ks. edellä 7–17 kohta). Erityisesti on todettava, että 24.1.2011 E:n ja V. I:n välisen kokouksen jälkeen viimeksi mainittu oli tehnyt useita ehdotuksia muun muassa vähennykseen sovellettavasta kertoimesta, sopivasta ajanjaksosta vähennysten jaksottamiseksi ja sovellettavasta vähennyskertoimesta (ks. edellä 14 kohta). Kun A sai D:n kanssa 4.2.2011 järjestetyn kahdenvälisen kokouksen aikana tiedon komission aikeesta soveltaa vähennyksiä kahden vuoden jaksolla, hän oli lisäksi pyytänyt pidempää jaksoa tiettyjen taloudellisten olosuhteiden ja Espanjan kalastuslaskennan, joka tarvitsi aikaa liikakalastuksen ja siitä seuraavan kiintiöiden alentamisen mahdollisiin seurauksiin sopeutumiseksi, etujen huomioon ottamiseksi (ks. edellä 15 kohta). Lisäksi sen jälkeen, kun komission toimivaltaiset yksiköt olivat päättäneet ehdottaa riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen liitteessä vähennysten jakamista neljän vuoden jaksolle ja mainittujen vähennysten määrien kasvattamista progressiivisesti, A oli pyytänyt, että suunnitellut vähennykset jaettaisiin viiden tai kuuden vuoden jaksolle. Kyseisen pyynnön seurauksena komission yksiköiden välistä kuulemista koskenut menettely keskeytettiin 18.–22.2.2011 väliseksi ajaksi ja mainittua jaksoa pidennettiin viiteen vuoteen, kuten riidanalaisen asetuksen liitteessä vahvistetaan (ks. edellä 16 ja 17 kohta).
- 69 Edellä esitetystä seuraa näin ollen, että Espanjan viranomaisilla oli toistuvasti ollut tilaisuus esittää asianmukaisesti näkemyksensä ja että ne olivat myös käyttäneet sitä, minkä lisäksi niillä oli heinäkuun 2010 ja helmikuun 2011 välisenä aikana ollut tosiasiallinen mahdollisuus toimittaa kaikki merkitykselliset tiedot, varsinkin tiedot Espanjan kalastustoimialan sosiaalitaloudellisesta tilanteesta, jotta komissio saattoi käyttää valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohtaan perustuvaa harkintavaltaansa, minkä lisäksi ne pystyivät jopa vaikuttamaan harkintavallan käyttämisen lopputulokseen.
- 70 Tästä seuraa että käsiteltävässä asiassa kunnioitettiin Espanjan kuningaskunnan oikeutta tulla kuulluksi.
- 71 Tässä yhteydessä on todettava, että Espanjan kuningaskunnan väite, jonka mukaan komission olisi pitänyt muodollisesti kuulla Espanjan viranomaisia riidanalaisessa asetuksessa tarkoitetun kaltaisista vähentämistoimista, ei voi menestyä.
- 72 Aluksi on huomautettava, kuten komissio esittää, että erotuksena valvonta-asetuksen 105 artiklan 4 ja 5 kohtaan, luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen N:o 404/2011 140 artiklan kanssa (ks. edellä 53 kohta), valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdassa ei säädetä nimenomaisesti komission velvollisuudesta kuulla kyseessä olevaa jäsenvaltiota muodollisessa kuulemistilaisuudessa

suunnitelluista vähentämistoimista ennen niiden antamista eikä näin ollen varsinkaan komission velvollisuudesta kuulla kyseessä olevaa jäsenvaltiota muodollisessa kuulemistilaisuudessa niiden täytäntöönpanon yksityiskohdista.

- 73 Tämän jälkeen on todettava, että kun otetaan huomioon edellä 66–69 kohdassa mainitut olosuhteet, Espanjan kuningaskunta ei voi pätevästi esittää, että sen takia, että komissio ei ollut pitänyt muodollista kuulemistilaisuutta, Espanjan kuningaskunnalla ei olisi ollut, mahdollisesti kalastusalan edustajien kuulemisen jälkeen, mahdollisuutta tehdä asianmukaisia ehdotuksia, joilla olisi voinut olla vaikutusta riidanalaisen asetuksen sisältöön. Yhtäältä on todettava, ettei oikeus tulla kuulluksi edellytä käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa kyseessä oleva jäsenvaltio ei ole kiistänyt tehtävien vähennysten kokonaismäärää, että komissio antaa mainitulle jäsenvaltiolle tilaisuuden ottaa kantaa täsmällisiin vähennysmääriin, joita se aikoo käyttää riidanalaisessa toimessa ja jakaa asetetun enimmäismäärän saavuttamiseksi useammille vuosille. Toisaalta Espanjan kuningaskunnan oli käsiteltävässä asiassa, sen jälkeen kun se oli tunnustanut velvollisuutensa korvata mainittu kiintiöiden yhteismäärä, toimitettava SEU 4 artiklan 3 kohtaan perustuvan vilpittömyyden yhteistyötä koskevan velvollisuutensa nojalla omasta aloitteestaan ja oikea-aikaisesti kaikki tätä seikkaa koskevat merkitykselliset tiedot, joiden perusteella komissio saattoi käyttää asianmukaisesti ja asian täysin tuntien valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan mukaista harkintavaltaansa. Espanjan viranomaiset eivät ole kuitenkaan osoittaneet käyttäneensä niille hallinnollisen menettelyn aikana toistuvasti tarjoutuneita tilaisuuksia vilpittömyyden yhteistyötä koskevan velvollisuutensa täyttämiseen ja tällaisten merkityksellisten tietojen antamiseen, ja tämä siitä huolimatta, että ne olivat tietoisia asian merkityksestä kalastustoimialalle ja siitä, että komissio oli alun perin aikonut jaksottaa tarpeelliset vähennykset huomattavasti viittä vuotta lyhyemmälle jaksolle. On vielä todettava, ettei Espanjan kuningaskunta ole selittänyt, oliko se kuullut Espanjan kalastustoimialaa siitä, kuinka määrättyjen vähennysten yhteismäärä olisi ajallisesti jaettava, tai miltä osin se oli kuullut sitä, vaikka Espanjan kuningaskunta oli ollut tietoinen vähennyksistä heinäkuusta 2010 lähtien (ks. edellä 3 kohta).
- 74 Tässä tilanteessa Espanjan kuningaskunta ei voi moittia komissiota puolustautumisoikeuksiensa loukkaamisesta sillä perusteella, ettei komissio ollut kuullut muodollisesti Espanjan viranomaisia riidanalaisessa päätöksessä lopulta tehdyistä vähennyksistä.
- 75 Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista

- 76 Espanjan kuningaskunta väittää olennaisilta osin, että siihen riidanalaisessa asetuksessa, erityisesti sen 2 artiklassa kohdistetut vähentämistoimenpiteet eivät vastaa selkeyden, täsmällisyyden ja luotettavuuden vaatimuksia. Sen mukaan komissio varasi erittäin laajan harkintavallan säilyttämällä ja ilmaisun ”soveltuvien osin” käyttämisellä itselleen mahdollisuuden kasvattaa vähennyksiä tulevaisuudessa mielensä mukaan ja jaksottaa ne määrittämättömälle ajalle sen sijaan, että se olisi erityisesti vahvistanut ennakoitavissa olevat perusteet, joilla taataan se, etteivät kunakin vuonna käytössä olevien kiintiöiden vähennykset ylitä tiettyä enimmäismäärää. Espanjan kuningaskunta muistuttaa tässä yhteydessä, ettei tällaiselle toimivallalle ole oikeudellista perustetta ja että sitä on käytetty ilman komiteamenettelyssä hyväksytyjä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja näin ollen ilman kaikkien jäsenvaltioiden osallistumista. Tällainen tilanne on sen mukaan kuitenkin oikeusvarmuuden periaatteen vastainen.
- 77 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.
- 78 Komission esittämän mukaisesti on riittävää todeta, että riidanalaisen asetuksen liite sisältää valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten mukaisesti täsmällisen laskelman, joka perustuu tietoihin, joita Espanjan viranomaiset eivät ole kiistäneet, ja jossa sovelletaan asianmukaista kerrointa, toteutettavista vähennyksistä, joiden yhteinen enimmäismäärä 39 242 tonnia on selkeästi

ilmaistu taulukon kuudennessa sarakkeessa. Kuten mainitun taulukon sarakkeista 7–11 ilmenee nimenomaisesti, kyseinen vähennysten yhteismäärä on lisäksi jaettu viiteen eri määrään (4 500 + 5 500 + 9 748 + 9 747 + 9 747 = 39 242), jotka on kohdistettu vuosille 2011–2015. Kuten riidanalaisen asetuksen seitsemännessä perustelukappaleessa ja komission kirjallisissa lausumissa selitetään, vuotta 2015 koskevassa sarakkeessa esiintyvistä ilmaisusta ”soveltuvin osin” ei voi seurata mainitussa asetuksessa määrättyjen vähennysten yhteismäärän kasvattaminen vaan sillä ainoastaan varataan komissiolle mahdollisuus täydentää näin asetettuja vähennyksiä myöhempinä vuosina siinä tapauksessa, että (vielä tuntemattomat) Espanjan kuningaskunnalle vuosiksi 2011–2015 myönnettävät kiintiöt eivät riittäisi vähennysten toteuttamiseen. Toisin sanoen komissio aikoo ainoastaan toteuttaa vuodelle 2015 asetetun 9 747 tonnin vähennyksen ”seuraavina vuosina”, jos tällainen vähentäminen osoittautuu ainakin osittain tarpeelliseksi säädettyjen vähennysten enimmäismäärän, joka on 39 242 tonnia, saavuttamiseksi.

- 79 Niinpä Espanjan kuningaskunnan väitettä, jonka mukaan komissio varaa itselleen oikeuden kasvattaa säädettyjen vähennysten enimmäismäärää mielensä mukaan, ei voida hyväksyä.
- 80 Kun otetaan huomioon edellä 78 kohdassa kuvattu säätämistapa, joka on riittävän selkeä, täsmällinen ja vaikutuksiltaan ennakoitava (ks. vastaavasti asia C-17/03, VEMW ym., tuomio 7.6.2005, Kok., s. I-4983, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja mahdollistaa sen, että Espanjan viranomaiset voivat saada riittävän hyvin selville siinä niille asetettujen vähennyksiä koskevien velvollisuuksien laajuuden (ks. vastaavasti ja analogisesti asia C-17/01, Sudholz, tuomio 29.4.2004, Kok., s. I-4243, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste ei voi menestyä.
- 81 Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Viides kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

- 82 Espanjan kuningaskunnan mukaan 22.2.2013 annettu ja 23.2.2013 voimaan tullut riidanalainen asetus haittasi merkittävästi päätöksen ARM 271/2010 määräysten, joiden mukaan makrillinkalastuskausi 2011 alkoi jo 15.2.2011 (ks. edellä 11 kohta), täytäntöönpanoa. Espanjan kuningaskunta mainitsee, että kyseisen valtiosisäisen asetuksen laatiminen oli edellyttänyt pitkän jakson varaamista kyseisen toimialan kuulemista varten ja että kyseistä asetusta koskeva ehdotus oli lopulta annettu komissiolle tiedoksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30.3.1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 (EYVL L 125, s. 1) 46 artiklan mukaisesti. Tällainen lähestymistapa on Espanjan kuningaskunnan mukaan joka tapauksessa erityisesti luottamuksensuojan periaatteen vastainen. Se täsmentää olennaisilta osin, että vaikka kalastuskiintiöt tai -mahdollisuudet eivät ole muuttumattomia subjektiivisia oikeuksia, mainitut kiintiöt ovat kuitenkin erityisiä lupia kalastustoiminnan harjoittamiseen tietyinä aikana ja kalastusmahdollisuudet ovat todellisia ja sellaisia, jotka voidaan yksilöidä ja joiden määrä voidaan määrittää tiettyä ajanjaksoa kohti, jolloin ”niistä tulee määräajaksi myönnettyjä konkreettisia oikeuksia”. Näitä oikeuksia tai kalastusmahdollisuuksia on kuitenkin muutettu jälkikäteen riidanalaisella asetuksella, mikä on merkinnyt muun muassa mainittujen oikeuksien ja mahdollisuuksien haltijoiden luottamuksensuojaa koskevan periaatteen loukkaamista.
- 83 Komissio kiistää Espanjan kuningaskunnan väitteet ja vaatii, että tämä kanneperuste hylätään.
- 84 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mahdollisuus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen on kaikilla henkilöillä, joille unionin toimielimen toiminnan vuoksi on syntynyt perusteltuja odotuksia. Oikeus vedota kyseiseen periaatteeseen edellyttää kuitenkin kolmen kumulatiivisen edellytyksen toteutumista. Unionin hallintoelimen on ensiksikin täytynyt antaa asianomaiselle täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja, jotka on saatu toimivaltaisista ja luotettavista lähteistä. Näiden vakuuttelujen on toiseksi oltava sellaisia, että ne saavat aikaan perustellun odotuksen sen henkilön

mielessä, jolle ne on osoitettu. Annettujen vakuuttelujen täytyy kolmanneksi olla sovellettavien normien mukaisia (ks. asia T-549/08, Luxemburg v. komissio, tuomio 18.6.2010, Kok., s. II-2477, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-387/09, Applied Microengineering v. komissio, tuomio 27.9.2012, 57 ja 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti asia C-221/09, AJD Tuna, tuomio 17.3.2011, Kok., s. I-1655, 71 ja 72 kohta).

- 85 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, ettei Espanjan kuningaskunta ole vedonnut mihinkään edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuihin täsmällisiin, ehdottomiin tai yhtäpitäviin vakuutteluihin, joilla voitaisiin perustella sen toteaminen, että Espanjan kuningaskunnan luottamuksensuojaa on loukattu. Sen sijaan on riidatonta, että Espanjan viranomaisille on tiedotettu hyvin aikaisessa hallinnollisen menettelyn vaiheessa komission aikomuksesta tehdä vähennyksiä valvonta-asetuksen 105 artiklan nojalla kyseessä olevaa kalastusta varten vuodelle 2010 myönnetyn kiintiön ylittämisen vuoksi (ks. edellä 6 ja 9 kohta) ja että sen yksiköt olivat jopa varoittaneet Espanjan viranomaisia vähennystoimenpiteiden välittömyydestä 14.12.2010 päivätyllä kirjeellä eli ennen päätöksen ARM 271/2010 tekemistä ja suositelleet niille luvan antamista kalastuskauden 2011 aloittamiseen siten, että myönnetystä kiintiöstä käytetään ainoastaan enintään 50 prosentin osuus (ks. edellä 10 ja 11 kohta). Tässä tilanteessa Espanjan kuningaskunta ei näin ollen voi moittia komissiota siitä, että se olisi saanut Espanjan kuningaskunnassa aikaan makrillikiintiöiden säilyttämistä vuodesta 2011 lähtien koskevia perusteltuja odotuksia, eikä asiassa ole tarvetta lausua siitä, voidaanko näitä kiintiöitä pitää kyseessä olevien kalastusalan toimijoiden ”saavutettuina oikeuksina”.
- 86 Lisäksi on niin, että vaikka Espanjan kuningaskunta tarkoittaisi vedota käsiteltävässä asiassa kalastusalan toimijoiden luottamuksensuojan loukkaamiseen ja vaikka tällainen peruste voitaisiin ottaa tutkittavaksi, se ei voisi menestyä.
- 87 Tässä yhteydessä on nimittäin muistutettava, että vaikka mahdollisuus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen unionin oikeuden perustavanlaatuisena oikeusperiaatteena on kaikilla talouden toimijoilla, joissa toimielin on saanut aikaan perusteltuja odotuksia, silloin, kun huolellinen ja järjevä talouden toimija voi ennakoida sellaisen unionin toimenpiteen toteuttamisen, joka voi vaikuttaa sen etuihin, se ei kuitenkaan voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen, kun tällainen toimenpide toteutetaan. Lisäksi talouden toimijat eivät voi perustellusti luottaa sellaisen olemassa olevan tilanteen säilymiseen, jota voidaan muuttaa unionin toimielinten harkintavallan rajoissa, ja tämä pätee erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan kaltaisella alalla, koska kyseisen politiikan tarkoitus edellyttää jatkuvaa sopeutumista taloudellisen tilanteen vaihtelujen mukaan (ks. vastaavasti asia C-201/08, Plantanol, tuomio 10.9.2009, Kok., s. I-8343, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; edellä 83 kohdassa mainittu asia AJD Tuna, tuomion 73 kohta ja asia T-415/03, Cofradía de pescadores ”San Pedro de Bermeo” ym. v. neuvosto, tuomio 19.10.2005, Kok., s. II-4355, 78 kohta).
- 88 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että henkilö, joka on selvästi rikkonut voimassa olevaa lainsäädäntöä, ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen (ks. vastaavasti asia 67/84, Sideradria v. komissio, tuomio 12.12.1985, Kok., s. 3983, 21 kohta; asia C-18/03 P, Vela ja Tecnagrind v. komissio, määräys 25.11.2004, 117–119 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-217/01, Forum des migrants v. komissio, tuomio 9.4.2003, Kok., s. II-1563, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On kuitenkin todettava, että nyt käsiteltävässä asiassa se, että espanjalaiset kalastusalan toimijat ovat ylittäneet Euroopan unionin vesillä ja Euroopan unionin aluksiin sellaisilla vesillä, joilla saalisrajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2010 sekä asetusten (EY) N:o 1359/2008, (EY) N:o 754/2009, (EY) N:o 1226/2009 ja (EY) N:o 1287/2009 muuttamisesta 14.1.2010 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 23/2010 (EUVL L 21, s. 1 ja 55) Espanjan kuningaskunnalle vuodeksi 2010 myönnetty makrillinkalastuskiintiöt, mitä Espanjan viranomaiset eivät ole kiistäneet, merkitsee tällaista selvää rikkomista.
- 89 Kaiken edellä esitetyn perusteella tämä kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kuudes kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

- 90 Espanjan kuningaskunta moittii komissiota siitä, että se kohteli Espanjan kuningaskuntaa syrjivästi suhteessa Irlantiin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan niiden tilanteiden rinnastettavuudesta huolimatta. Se muistuttaa tässä yhteydessä, että riidanalaisen asetuksen seitsemännessä perustelukappaleessa mainitaan yhtäältä vaara suhteettomista sosiaalitaloudellisista seurauksista asianomaiselle kalastusalalle ja siihen liittyvälle jalostusteollisuudelle ja toisaalta siitä seuraava tarve soveltaa vähennyksiä viiden vuoden jaksolla 2011–2015 sekä mahdollisuus tarpeen vaatiessa uusiin vähennyksiin seuraavina vuosina. Espanjan kuningaskunnan mukaan sosiaalitaloudellisten seurausten vaara oli otettu huomioon myös aikaisemmin, eräiden vuosien 2007–2012 kalakiintiöiden mukauttamisesta elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 23 artiklan 4 kohdan nojalla 15.2.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 147/2007 (EUVL L 46, s. 10) antamisen yhteydessä, kun kyse oli Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnettyihin makrillikiintiöihin tehtävistä vähennyksistä, joiden enimmäismääräksi oli asetettu 15 prosenttia vuosittaisesta kiintiöstä. Sen sijaan riidanalaisessa asetuksessa komissio ei analogisista perusteluista ja tilanteiden rinnastettavuudesta huolimatta soveltanut samaa enimmäismäärää vaan vuosittaista vähennysprosenttia, joka on suurempi kuin 15, mikä on Espanjan kuningaskunnan mukaan perusteetonta syrjintää. Espanjan kuningaskunta lisää, että erona riidanalaiseen asetukseen asetus N:o 147/2007 annettiin komiteamenettelyssä ja että vaikka mainittu komitea ei ollut antanut lausuntoa määrääjässä, kyseessä olleilla jäsenvaltioilla oli ollut mahdollisuus, kuten kyseisen asetuksen 13 perustelukappaleessa vahvistetaan, ottaa kantaa vähentämisperusteisiin. Koska Espanjan viranomaisia ei ollut kuultu, komissio ei sen mukaan ottanut huomioon mitään erityisesti Espanjan kalastusalaa koskevaa perustetta, vaikka tällainen huomioon ottaminen olisi voinut mahdollistaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen oikean soveltamisen kannalta merkityksellisen tilanteiden yksilöimisen. Espanjan kuningaskunta katsoo, että sosiaalitaloudellisten seurausten vaaraa koskevaa perustetta olisi pitänyt joka tapauksessa soveltaa samalla tavalla yhtäältä Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan sekä toisaalta Espanjan kuningaskunnan tilanteeseen. Niinpä komission olisi Espanjan kuningaskunnan mukaan pitänyt muun muassa soveltaa samaa vuosittaisten vähennysten 15 prosentin enimmäismäärää riidanalaisessa asetuksessa.
- 91 Komissio kiistää loukanneensa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta Espanjan kuningaskunnan tapauksessa, sillä se pitää Espanjan kuningaskunnan mainitsemia tilanteita selvästi erilaisina sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti.
- 92 Aluksi on huomautettava, että koska ensimmäinen, toinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat olennaisten menettelymääräysten rikkomista, on hylätty perusteettomana, Espanjan kuningaskunnan nyt käsiteltävän kanneperusteen tueksi esittämät samansuuntaiset väitteet on myös hylättävä.
- 93 Kun tarkastellaan tarkemmin tapahtuneeksi väitettyä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, on muistutettava, että kyseinen unionin oikeuden yleinen periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella. Lisäksi mainitun periaatteen loukkaaminen eriytetyllä kohtelulla edellyttää, että tarkasteltavat tapaukset ovat toisiinsa rinnastettavia niille ominaisten seikkojen kokonaisuuden kannalta. Erilaisille tapauksille ominaiset seikat ja täten tapausten rinnastettavuus on määritettävä ja niitä on arvioitava muun muassa unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu otetaan käyttöön. On myös otettava huomioon sen alan periaatteet ja tavoitteet, johon kyseinen toimi kuuluu (ks. vastaavasti asia C-127/07, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., tuomio 16.12.2008, Kok., s. I-9895, 23, 25 ja 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-176/09, Luxemburg v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 12.5.2011, Kok., s. I-3727, 31 ja 32 kohta).

- 94 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että riidanalaisen asetuksen ja asetuksen N:o 147/2007 antamisen taustalla olevat tilanteet eivät olleet oikeudellisesti eivätkä tosiasiallisesti sillä tavalla identtisiä tai samankaltaisia, että voitaisiin oikeuttaa se, että komissio käsittelisi niitä samalla tavalla.
- 95 Oikeudelliselta kannalta voidaan nimittäin todeta, että asetus N:o 147/2007 perustui vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59) 23 artiklan 4 kohtaan, joka on korvattu valvonta-asetuksen 105 artiklalla (ks. valvonta-asetuksen 121 artiklan 2 kohdan b alakohta), ja sillä tehtiin niin sanottuja historiallisia vähennyksiä siitä syystä, että muun muassa Yhdistynyt kuningaskunta oli ylittänyt makrillinkalastuskiintiönsä vuosien 2001–2005 aikana; tällaista tilannetta koskee nykyisen valvonta-asetuksen 105 artiklan 4 kohta, jota ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Sen sijaan nyt käsiteltävässä asiassa komissiolla ei ollut edes oikeutta soveltaa kyseistä säännöstä, sillä todettu liikakalastus kuului mainitun asetuksen 105 artiklan 2 kohdan, joka koskee kiintiön ylittämistä yhtenä ”tietynä vuonna”, soveltamisalaan.
- 96 Lisäksi on korostettava, että toisin kuin valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan hyvin täsmälliset perusteet, joissa vahvistetaan tehtävien vähennysten tarkan määrän laskemista koskeva komission sidottu toimivalta (ks. edellä 44 kohta), asetuksen N:o 2371/2002 23 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, jonka sanamuoto vastaa olennaisilta osin valvonta-asetuksen 105 artiklan 1 kohdan sanamuotoa, merkitsi yleisen luonteensa ja sen, ettei asetuksen N:o 2371/2002 muissa säännöksissä ole täsmäntäviä lisäyksiä, vuoksi mainitun määrän ratkaisemista ja sen laskentatapaa koskevan laajan harkintavallan antamista komissiolle. Lisäksi tällaista harkintavaltaa käyttäessään komissio piti asianmukaisena muuttaa sovellettavaa korjauskerrointa ja rajoittaa vuosille 2007–2012 suunnitellut vähennykset 15 prosenttiin kyseessä olevalle jäsenvaltiolle myönnettävästä vuosittaisesta kalastuskiintiöstä (ks. asetuksen N:o 147/2007 seitsemäs ja yhdestoista perustelukappale). Komission nyt käsiteltävässä asiassa soveltaman valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan perusteella tällainen lähestymistapa ei olisi kuitenkaan ollut laillisesti mahdollinen.
- 97 Näin ollen jo pelkästään kyseisten oikeudellisten syiden vuoksi Espanjan kuningaskunta väittää virheellisesti, että riidanalaisessa asetuksessa käsitelty tilanne ja asetuksessa N:o 147/2007 käsitelty tilanne olivat vähintäänkin toisiinsa rinnastettavia ja että komission olisi tästä syystä pitänyt yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti soveltaa siihen käsiteltävässä asiassa samaa 15 prosentin vähennystä.
- 98 Tässä tilanteessa on todettava, että vaikka Espanjan kuningaskunnan esittämällä tavalla katsottaisiin, että kalateollisuuden sosiaalitaloudelliset tilanteet olivat kyseisissä jäsenvaltioissa vähintään toisiinsa rinnastettavat, minkä väitteen tueksi Espanjan kuningaskunta ei esitä mitään täsmällistä näyttöä, komissiolla ei olisi ollut valvonta-asetuksen 105 artiklan 2 kohdan mukaiset velvoittavat perusteet huomioon ottaen oikeutta soveltaa samaa vähennysten laskentamenetelmää, joka oli olemassa asetuksen N:o 147/2007, joka perustui asetuksen N:o 2371/2002 23 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen alakohtaan, yhteydessä.
- 99 Koska kyseessä olevat tilanteet eivät ole toisiinsa rinnastettavia ja koska niitä on kohdeltu eri tavalla, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste on tästä syystä hylättävä perusteettomana tarvitsematta lausua muista asianosaisten tässä yhteydessä esittämistä väitteistä.
- 100 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 101 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

¹⁰² Koska Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, Espanjan kuningaskunta on veloitettava vastaamaan omista kuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 2014.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta	1
Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset	5
Oikeudellinen arviointi	6
Yhteenveto kumoamisperusteita	6
Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee valvonta-asetuksen 105 artiklan 6 kohdan rikkomista	6
Toinen kanneperuste, joka koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista	8
Kolmas kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista	10
Neljäs kanneperuste, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista	13
Viides kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista	14
Kuudes kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista	16
Oikeudenkäyntikulut	17